طهران

بواسطهٔ جناب امین علیه بهآء اللّه الأبهی

مناجات طلب مغفرت لمن ادرک لقآء ربّه فی مقعد صدق کریم حضرت ایادی امر اللّه جناب ابن ابهر علیه بهآء اللّه الأبهی

الهی الهی انّی اناجیک و انا غریق بحار الأسی و طریح تراب الجوی من شدّة الرّزایا ربّ ما من یوم الّا اسمع الحنین و الأنین من عبادک المخلصین علی وفاة احد من المقرّبین و ما من لیلة الّا اسمع النّاعی ینعی نفساً زکیّةً طارت الی الملإ الأعلی فینسجم منّی الدّموع و یضطرم منّی الأحشآء و اتأوّه تأوّه الثّکلی و انوح نیاح من دهمة المصیبة الکبری و بهذا الأثنآء طرق مسامعی نعی من کان ایادی امرک فی ارض الطّآء الرّجل الجلیل و الحبر النّبیل و السّالک فی سوآء السّبیل الهادی الی الصّراط المستقیم النّاشر لنفحاتک بین المخلصین و الصّابر علی بلائک بین المضطهدین ربّ انّه قضی ایّامه ثابت القلب جازم العزم مطمئنّ النّفس مستبشر الرّوح طلیق اللّسان بدیع البیان قویّ البرهان بالرّوح و الرّیحان و کم من لیال یا الهی قضاها تحت السّلاسل و الأغلال و کم من ایّام تکبّد الأحزان و الآلام فی بطون السّجون الشّدیدة الظّلام و هو شاکر لألطافک و صابر علی بلائک و مطمئنّ بذکرک و ناشر لنفحاتک ربّ انّه لم یفتر فی تبلیغ کلامک البلیغ و لم تأخذه لومة لائم لئیم و هو تحت وثاق شدید و کبول من الحدید و یناجیک و هو تحت السّیف و السّنان و یقول یا ربّی الرّحمن فدیتک بروحی و نفسی و الجنان انّ هذا البلآء اعدّه موهبة کبری لأنّه فی سبیل محبّتک و اتحمّله حبّاً بجمالک و استحلیه شغفاً بذکرک کأنّ البلآء روح الحیاة لأهل النّجاة و انّ المصائب اعظم المواهب ولو کان من اشدّ النّوائب الی ان انحلّ من رجلیه الوثاق و تمکّن من معاشرة اهل الوفاق و هو یحمدک و یشکرک علی ما ورد علیه من اهل النّفاق و لا زال یتمنّی المنیّة فی سبیلک و یشتاق المنون شوقاً الی لقائک و یتهجّد فی الأسحار و یتمنّی خلع العذار الی ان نزع الثّیاب و تجرّد عن قمیص التّراب و ترک موطن الأجسام و طار الی اعلی المقام و انسلخ من عالم الظّلام حتّی یخوض فی بحار الأنوار ملکوت الأسرار ربّ ارفعه مکاناً سامیاً مقعد صدق علیّا و انبت فی جناحه الأباهر حتّی یطیر فی اوج لا یتناهی و یسّر لکلّ نفس مناها و اسمح بمبتغاها ربّ افرغ الصّبر علی قرینته الحزینة و اسلّائه الأجلّآء و ذوی القربی و اجعلهم آیات الهدی یقتفون آثار ذلک الشّخص الجلیل و یتّبعون خطوات ذلک الرّجل النّبیل و یوقدون مصباحه فینتعش به الأرواح و ارزقهم النّجاح و الفلاح فی الآخرة و الأولی انّک انت الکریم انّک انت العظیم انّک انت الرّحمن الرّحیم

عبدالبهاء عباس

۲۷ رجب ۱۳۳۷

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۹ فوریه ۲۰۲۴، ساعت ۴:۰۰ بعد از ظهر